

متن پرسش

با سلام و احترام: مدتی است که در حرف زدن احساس می‌کنم بیش از حد احتیاط می‌کنم. دلیلش هم این است که می‌ترسم مطالبی که من به آن اعتقاد دارم، مخالف حقیقت باشد حتی معارف اسلام را چون همیشه احتمال می‌دهم که شاید معلم من برداشتش درست نبوده است. مثلاً من کتاب «جایگاه رزق انسان در هستی» را خوانده‌ام و واقعا به آن اعتقاد دارم و باعث شد از دانشگاه به سمت حوزه بروم (با این استدلال که رزق دست خداست و وظیفه‌ی من الآن در این وانفساه شناخت خداوند است چون مخارجم را خانواده می‌دهند و هیچ حجتی نزد خداوند ندارم که چرا دنبال دین نرفتم.) ولی وقتی کسی می‌پرسد که چرا این کار را کردی، استدلالم را برای او بیان نمی‌کنم چون می‌ترسم مطالبی که شما فرمودید یا برداشتی که من داشتم اشتباه باشد و او از مسیر درست منحرف شود. ممنون می‌شوم مرا راهنمایی فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی. سلام علیکم: آنچه ما می‌توانیم با اطمینان بگوییم آن چیزی است که مستند به سخن خدا و ائمه باشد و از ما همین انتظار را دارند که در حدّ فهم خود از آن متون مقدس و با استناد به آن سخنان سخن خود را بگوییم لذا نه می‌توان سکوت کرد و نه باید در حد توهمات خود با مردم سخن بگوییم. موفق باشید